

ערבי פמחים פרק עשרי פמחים

מיסורת הש"ם

- (ח) נעל ל-ן לו, (ט) [טומא', פ"ז ס"ב], (א) [ל-ן קומא', (כ) [ל-ן קומו; (ט) [ט-ט]. (ו) צמ"ה: ט-טוחן,

תורה או רשות
לא תאבל עלינו חמי נשבעת ורבים האבל עלינו
מצאות לנו עזים עזים כי בחפונותינו יבואת מאירץ מרים מרים למשון תיבור את כל ימי חיינו

מוספֵ ר' שׁי
לחם שענוין עלייו
דבריהם. גוממייס עלייו למת
סלאנן וומויס עליו סגדא
(לעיל ג').

מוסך תומפות

א. שכונתם בימי וטעם
אור געלוובך בער. יי' קין',
ב. כשלען, אין הטעמון
ענברובערס. ס. ג. דראטמאוין
לעטן (קוטן). מוט' הייל'ה.
ד. ני', ולא אורה דראטמאוין ליקמן היינז דוקא
שכאמור פוך זה השוו
אבעונין אויגלטס דוד', ואטאר
ליגובייה החביב מפי
שנאהה כמקריש אבל
ששכונת קהירא או וואוי
אין ציד לההסיך והטהשיילן.
๕๖

לירק נפקועויש צהוועס מיטס פֿאַ. מלך צהוועס צהאָרֶך צהוועס
ס גו לומכ דערן צהוועס: פֿאַ נְאַגְּגָה. ידו צמתקה: אַה צענאמָה
זיסמא. צהאָר טיעזולן צהווען קצע לירק שיטוֹן ליאַן טיעזול דכאנטעל

לוי גלעדיון נס יונע סמך צי נזות: דחי פ"ד פאה. גני מילר חימטן למלה קה מצי' לי' מה' מדר' ומגנ' צמיגול להען: ה'חטא לדעתה
 וגאג' צבצטו: גען מלה. וו' גען נטעס
 ג'ה: גען מילר (ה') (ו'). גען [ה'] מפצל
 כלע' טעס זו עטס מילר: גען וו'ה
 ומורה. יהד וו'ה מל' בילדין זו' מוס
 וו'ה מוס יונ' די מלה קה' קה' קה' קה' קה' קה' קה' קה'
 טעס קאנ' ד'י מילר ג'ה יונ' זו' סוט' קוט'ל'ל
 וו'ה נטעס וו'ה מל' מלה עמו הון זו' סוט'
 טעס: גלעדי. צנ'יקס יהד זק'ין
 סדקין ג'ה צנ'יקס יהד ג'ה סקס ממע' ממע' סקס
 צפ'יו ג'ה וו'ה וו'ה זא': וו'ה עוקליין
 קה' פאלען: ה'ז נסנ'ג'יס קעלס
 כטמתקין קנדס ג'ה מילפ' נסנ'ג'יס ג'ה ג'ה
 צפ'ין צענ'ס קמדל וו'ה מל' סנסנ'ג'יס

-יְהוָה-

גַּדְעִיךְ לְפָקֻעַנְהָ נָהָרָה מֵאֹסֶם
יְשׁוּ צְוּ לְרָם כְּלָרָן קְבֻּלִים:
חַיָּסְמִי. כְּנָמָל טִיזּוּלִין שְׂבִּיעִין

עדrik לש��עוויה בחרותש מושם קפא דאי ס"ד
א צrisk לש��עוויה נטילת ידים למלה לי הא
א גגע ודילמא לעולם אימא לך לא צrisk
ש��עוויה וקפא מרוחא מית אלא למלה לי
טילת ידים דילמא משקעו ליה ואמר רב פפא
לא נישאי איניש מרור בחרוטה דילמא אגב
לליה דרבליין מבטיל ליה למורוריה ובענין
עם מרור וליכא אדרביה רב חסידא לרבעא
וקבא ודרש גנטלידיו בטבול ראשון גטול
יריו בטבול שני אמרה רבנן קמיה דרב
פא הא בעלמא איתמר דאי סלקא דעתך
יכא איתתר למה לי נטילת ידים תרי זמני
א משא ליה דידה חרוא זמני אמר לחוז רב
פא אדרביה הכא איתתר לתי תרי טיבולי אלא מאי הכא
ויתתר למה לי נטילת ידים תרי זמני למתה לי הא
שא ליה דידה חרוא זמני אמר ביזון דכבי
מיימיר אנדרא והליא דילמא אסוחי אסחיה
דרעתיה ונגע אמר רבא בבל' מצה יצא בלע
חרור לא יצא בלע מצה ומרור ידי מצה יצא
ידי מרור לא יצא רוכן בסיב וכבלען אף ידי
מצה נמי לא יצא אמר רב שימי בר אשיש
מצחא לפני כל אחד אחד מרור לפני כל אחד
אחד וחרוטה לפני כל אחד ואחד ואין עוקרין
חתת השולחן אלא לפני מי שאומר הגנה רב
זונא אומר כולהו נמי לפני מי שאומר הגנה
ההילכתא כרב הונא למה עוקרין את השולחן
מרמי דבי ר' ינא ידי שיבירו תינוקות
שאלוי אבוי הוה יתני קמיה דרבח חזא
קא מדרלי תכא מקמיה אמר להו עדין לא
א אבלין אותו קא מעקרין תכא מיקמן
אמר ליה רבבה פטרון מלומר מה נשתנה:
אמר שמואל ילחם עוני (כתיב) ילחם
שעוני לעלו דברים הניא נמי hic לחם עוני
חם שעוני עליו דברים הרבה דבר אחר
חם עוני עני כתיב מה עני שדרכו בפרוסה
אף

אחד ואחד מדור ב'.
ד' כיוון שולמה בגדלה טה
קדבכה מוגה חיין גין
את השלחן. דוקן סלאן
וילם גודל בעקביכמו נגנו
טלקמן וממה צנוגן נמלן
נירלה כמנדרט קדריס
עללה צי מצדילין ומגיא
ן דהמ למל עכבר חיין
דו' ולוי נירלה צמוכן
ומומר וממורן ק' יכל לא-הן
עוקlein קאנלן ג' יפער
י' היל' מהלן צהילמו:
הה

הכל צמירות נוגע בז' ידייו וקחמלם סקינר
היחד כבר נמל ידו לחת מוחר ונוטל בז' ידייו
נכטן ידו לחת מקטיפה לחת טוולה גדר

פְּבָא בְּגַמְיִי פְּמִי
מַלְאֵקָתָה סְלִי וְם
קָמָג עֲצֵין מֶלֶטֶה עַלְיָה
מִי מְעַטָּה סְעִירָה :

פָּגַד ד' מִמְּיָה פְּלִקָּה וּמְלָאָה
מְלָאָה דֵין בְּ[ז] טוֹטֶחֶת עֲשָׂר
סָסָס קְפֻנָּה גַּם
פָּדַד הַמִּיָּה סָס פְּיָה כְּלָנָה
זָקְנָמָן סָס טוֹטֶחֶת עֲשָׂר
חַיְמָה קְיִי מַהְגָה קְפֻנָּה זָקְנָמָן
פָּהָה וּמִיָּה סָס פְּיָה סָלָג
טוֹטֶחֶת עֲשָׂר סָס מְלָאָה זָקְנָמָן
פָּגַן זָקְנָמָן סָס קְפֻנָּה זָקְנָמָן

רבי נחמן

ציריך נסילה יידיים, ציריך לשקניעיה ממשום קפה כדי שבחותו והירק השבוחותן. פִי קפה תולען, ובנאי שטחנות האוכלחול ליטע שבעקר אלאתון ואהא קברוק השבוחץ. ייבחושין שבוחזק פִי ווועזין**ן** מותריין. נאנן במכנסיות אוטומוביל. דיא' או ציריך טיטלע להה להה נטלטל יידים. אודריביה רב הסדא על דרבנן עוקבא רושן, ניטילית דיטלע שניה הא מאה הניטל דיזי בטבלן רושן ואמד כוין דמפסיק בעיגנויו ואמד אדרואן ולעלל, ולמאם מצאה ציא' דיז מודר לא דאסטען, לרליך טיטלט יידים שנאי. אמר בא בלע מצאה ציא' באל מזר ומרור לא ציא'. כל מזחה וזרה והזרותה בעניין כל חזה מצאה ציא' עזעקיין שלחטן אליאן לאלאן יוניג מי שאומר להו לפניו מי שאומר הגודה. הרודה בר כהנא אראר להו ומלה נוקריין שלחטן, די' שישאלו הדרתיתוקה, כי' דרבין יהה זינאי מברכין על פטרויין אמר בר אפאן גכל כובל מוויז בספק שמיינט פודזון בחוץ שלימוד ובעיסוי איגעמאן לא לחם עוני כתיב וקינמאן לאן מבני השאות טוב ציריך לבצעו על שי' כרכוב בשחת דרכיבין ביה ליטסן לחם משנה, החלך בפָסָה מינוח שטחן ברוך שלמה ובצעץ, וווסתרה אפרוסון ריש אומרים אשליגת. תגיא' עוני לחם שענין יעלו דרבוט. פִי אמרו עלייער דרבוט, מזוזה שאנו אוכלין כו'.

ה) צומחתם שם צלפניא
סגי' ליטוין לך סגיל'ה ויל'
סגיס מומלון וגוי' לבני מקייע'
לייס ודכני סగיל'ה ויל' ציוד'
סיג' פ"ד סק"ט ממוה נפי' וס

פז א מ"ר פ"ה מ"ל מ"ז
בג 1 סמג מ"ן מ"ל
טומע"ר טומע"ר ס"ר ק"ר מ"ב
טב ק"ר ו"כ מ"ב ק"ר ע"י
טח ב בוטש"ר ק"ר ק"ר
טט סטט"ר כ"ג
טט ג ד מ"ר פ"ס מ"ל
טט מ"ד ה"ל כ"ג מ"ג
טטט הטטט"ר ק"ר ק"ר
טטט מ"ג ק"ר ס"ג
טטט ח מ"ר ק"ר ו"כ ו"ס
טטט מ"ג מ"ג ס"ג
טטט סמג סטט"ר ס"ס ק"ר
טטט צ"א ז ס"ס ק"ר ע"ג
טטט צ"ב ח מ"ר פ"ס ס"ס

יבינו חננאל

ד"א לחם עני הדרכו של עני ורו מטיק ואשתו אורה. אמר עשי' שאין להו מושם קפא כפירושינו לעמלה. ר' אלענור בר זוק (אומ�) הרהורת מצחה, והובא לכך לדרישת שך הו נגניה רישולם אמרים ר' רוכר לכט כלבין שרחרוחת מצחה, מאכ' מצחה, ר' ילי אמר וכר להחפה שנאמר תחת התהption ר' יוחנן אמר זכר דוד לטיטין. ר' יוחנן אמר לילך ציריך למתחה זכר לסמכיה בואר וקחו לכט כלבין למצחון, בגין קוכבון ופיקצתן כו' זכר לתבן שבטיים. מתרני מוגו ולו רום שי וגאנז הנק שואל כי' אמר הוה רבנן הבן של שאלות שאילו או אפי' שי אשור שאילו או אפי' שי תלמידיו חכםם הבקראיין בלבכות הפסח שאילו לא את זה מה נשתווה היליל הוה כליל ליליות, ואסקאנין אמר רבא שככל הילילות אין אוין מלכון כו' כובכים אפיפלו פעם את היליל הוה שעה פעמים מתוויזל בגיןו מאה הא, ר' בא אמר מלחה גונדי כובכים היי אבעטונו, רב יוסי' ר' טפעון. והאיינן בעדרין תרתויהו.

נראה לנו בס מומנו קרייך נדרך כהן
כילד מגלין (ביבט דג נט): דקמלו
ווספה במקץ סלולמות וונגע פ' פְּתַלְוָן
ההמ פטמיין מודה נענן פסח דלניין
מנגד ען שטלים הילן על הפלוטה
מצוחס מה דרכו צל עיי קו' ומיניהם
בתוכן שטלההה כדי טהה נלהה צבנע
על שטלים ומכם דלענין סמוייל
קומיייב ווילמל צמר פה פ' ל' ר' מיל
כל חצט צבאת חייך נצוע על
חספי כחולות גאנמלר קטו' נס מסנה
ענשעיק מלימדים דר' קייל צר' חנוך
בפלך כל חמץ (פנת דק': חנוך לאיל
מיימיים סמס מחל פפה נומר קרייך זיל
סמס מוה צלייט מסס נס מסנה
ביזט צוב וסתעם נפי' טיס נס
בין צ'עט דלי' נחו' ספי' נס פטיל
בפלך כל חמץ דר' קייל וכן פסק יכ'
הילפק דליריך נצוע על צמי' כחולות
סמסי' מילרין סכל ען הפלוטה^ז מך
ד' ר' קיס מילך תמוילע ען שטלים
זומיניס ווילר צבאלר ען הילמת מוה ען הפלוטה
ביזט צובו' מנטיאן ייד וכן ענ' מעלה
לעך עוזין ען שטלההה כלייכס דלי'
לקיים מוה נאטלטן:

צעריך לס מבויה ואזריך לחהוויה.
וז'יווטלמי הילר ליט דענדז
כל נס ומסוס זכי קלי' לי' מיזונו
בכמאנקן וכון עמל דבל' קאמויל זכנת
ב'יינט קיס מע' וולד' ון סיס' וואג
סמסי' מילרין סכל ען הפלוטה^ז מך
ד' ר' קיס מילך תמוילע ען שטלים
זומיניס ווילר צבאלר ען הילמת מוה ען הפלוטה
על קון: **תגרי** חרך שבירושלים.
משמע לאלכת כי' הילען בכ' לדוק
גנס בפטליים כמצע' ר' יוסי ווימוקו
עמו וכן עטה פ' ר' יומק' גאנדרו
מלוקט וכוכ' נאיט:

ההילך הוה מרור. סה' דלן
הילר כלו' מכו' מסוס
ההילען סאל' ייקומט גאנזול להונן:
ובלו' צאי. כי' חפל' מוקי' נא
הילו' דבליים (נשייל דג ע'). כען
תימיל דהילר מגינה גאנטה עס פפה
הוינה נהילת הילן קלי' ווילע' ג' דקמלו
סתס ווילר כי' חפל' זכפליקון
לימי' דין גאנמלן כן:

ואמרתם וב' פסה הוא.
פ' גאנמיל צמץין:

ולומר פסה וזה צהילו' הילען וויליקט
מוהס ומרלו' פפסה וויל' נמי מוהס וויל'
ההילך אנהנו בו'. יי' ח' צבע
סתס ווילר כי' חפל' זכפליקון:

בדלה ובגמליה פליק נא: סט' פיעמיין.
 נא: וויל' דעטו אל גן קצ'יו מלמדין.
 מאן מנטגנין. דקמני זככל' קיל'נות
 דסמסט ט'ק'ין זככל'נות אין הין מהן.
 מאן חמל רב פפלין כו'. מהכם
 חייז'ין נפאנ' ציז'וס סוח ציז'ו: פאַת
 קב' סט'ינו ענדיס ווועיג'נו מסס:
 מעמ'יין

מה דברו של עני בפירוש סלומות מימי מצרים ביטרין נוצע על צמי אשר מזכיר ספלוקה^א וכן מכתיב כל מוויס לערין פסק פמיהו אף לעזון פול מפיק ואופאו למ"ד מזכיר על כל מילא וסוחלה קפס וס זע לאילן קפס וס זע שלחן של דבר אחר מה דברו של עני הוא מסיק ואשתו אופאה: אף כאן נמי החוא מסיק ואשתו אופאה: ע"פ שאין חרותת מצויה: ואילא מצויה משוםמאי מיתוי לה אמר ר' אמר משום קפא רב אשי קפא דחסה אמר ר' אמר משום קפא דחסה אמר ר' אמר דכורת הימין[קפא דכורת הימין] קפא דכולחו חמיי אדרחוי והכי נימא הני ציריך לקהויה וצריך לסמוכיה לקהויה וכבר בכלתך: רבי אליעזר בר' צדוק אומר מצויה וכוב': מאין מצויה רבי לוי אומר זכר לתפוח וו' יוחנן אומר זכר לטיט אמר אבוי הילך ציריך לקהויה וצריך לסמוכיה לקהויה וכבר להחפה וחץ לסתם תנייא כוותיה דרבי יוחנן תבלין זכר לתבן חרותת שניין ובכאן הבן שואל אביו ואם אין דעת בגין אבינו מלמדיו מה נשנה הלילה הזה מכל הילילות שבכל הלילות אנו אוכלי חמוץ ומיצא הלילה הזה בולו מצה שבכל הילילות אנו אוכליין שאר יוקוט הלילה הזה מרוד שבכל הילילות אנו אוכליין בשור צלי שלוק ומובישל^ג הלילה הזה בולו צלי שבכל הילילות (אי) אנו^ד (חייבים לטבל אפילו) פעעם אחת הלילה הזה שתי פעמים ולפי דעתו של בן אביו מלמדיו מתחילה בגנות ומוטשיים בשבה ודorous מארמי אוכד אבי עד שנגמר כל הפרשה כולה: גמ' ת"ד יחים בנו שואלו ואם איינו חכם אשר שואליהם וזה לזה: מה נשנה הלילה הזה מכל הילילות שבכל הילילות אנו מטבילין פעעם אחת הלילה הזה שתי פעמים מתקוף לה הרבה אמו כל יומא לא סニア דלא מטבלא חרוא זמנה אלא אמר רבא הני קרני שבכל הילילות אין אנו חייבין לטbel אפילו פעעם אחת הלילה הזה שתי פעמים מתקוף לה רב ספרא חייב לדודקי אלא אמר רב ספרא הני קרני אין אנו מטבילין אפילו פעעם אחת הלילה הזה שתי פעמים: מתחילה בגנות ומשיים בשבה: מאין בגנות רב אמר מתחילה עובדי עבדות גலילים היו אבותינו [שםואל]^ה אמר עבדים דינו אמר ליה רב נחמן לרדו עבדיה עבדיה דמפיק ליה מריה לחירות ויהיב ליה כספה ודהבא מאין בעי לממיר ליה אמר ליה בעי לאודוי ולשבוחו אי' פטרון מלומר מה נשנה יפתח ואמר עבדים היינו: מתני' רבנן גמליאל היה אומר כל ישלא אמר שלשה

שניהם מה נצטטנו: מעדילין פעס אהם. מיזוג ליקוט צמוך ס
בגנות. פליטה כה כלו זלי. דזון צדית מקדשת קיס טסי ס
טאכטן. מפרק גמליה: גמ'!, הטעו כל יומי נון סגיון
טלולות מה חולילין זאל ליקוט ניכת נמייפך ק
ענדי. סטטן. סט מזוס פילרין דמיוקות כדי ציטחטו ענד
לחות אין לנו מעדילין [הטילו] פעס מהמת וטלומר אין מה
בדם סיינו ומומר פגדה צפנת וקדוחה כלומר כן עטה לנו

כמו כן בנות נטפלת (גדמיה כ) בלומדר דין טהרה סיטה שואה בז'יז'ת כו' וטבון דטלר ולטבון דטלר יוקום וויטובן צבי נס' מס' מאין הדר' יפה' קכל: מס' מאין (הן) הנ' מטפליין פטש יהה. מה' נט' סט' טבון דטלר זדריך. ז'

מוסח תוספות
 א. והיינו רבתת המוציא
 שברוך העי כל ימות
 נשנה אף אין בפסח ירכך
 המוציא לא יטבבך. ווט'
 סלמאן.
 ב. [ד] כבש השנה
 דללא בכל ימות
 בראשות המוציא מודר
 בפסח ובצעינין אפרורו.
 ווט'
 מלטה. ג. לא היה ונגע
 כל בישוש דאניה לא לא
 ממש לחם משנה. ווט'
 קרג'ען נכלת פון:

ערבי פמחים פרק עשירי פמחים

מפורת הש"ם

הנחות הב"ח

גלוון הש"ם

הגחות מהר"ב
למושבון

מופת תומפות
א. דהaca מירי בגאולה
דעתה. מוק' ר' פ.

ובכה"א ע"ד חלמייש למעינו מים וחותם בגאולה ר"ט אומר אשר גאלנו וגאל
את אבותינו מצרים ולא היה החותם רבינו עקיבא אמר כן ה' אלהינו ואלה
אבותינו נגינו למועדדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשлом שמחה
בכבודינו עירך ושישים בעודרך ונאלץ שם^ו הפסחים ומן הזבחות כ' ע"ד
רבנן עירך ושישים בעודרך ונאלץ שם^ו הפסחים ומן הזבחות כ' ע"ד
רבנן ימץיה צרייך להגביה ומרור צרייך להגביה בשר א"צ להגביה ולא עוד
אללא שנראה באוכל קדשים בחוץ אמר רב אחא בר יעקב סומא פטור מלומר
הדגנדה כתיב הכא בעבור זה וכתיב הtam⁷ בנונו וזה מה להלן פרט⁸ לסוג מא
אף כאן פרט⁹ לסוגני אני והאמיר מרימר שאתיננו לרבען דבי רב יוסף מאן
דאדר אמר אנגדתא כי רב יוסף רב יוסף מ"ד אנגדתא כי רב ששת אמרו רב
שששת קסבירו רבנן מצה בזמנ הוה דרבנן מכלל דרב אחא בר יעקב סבר¹⁰ מצה
בזמנ הוה דארויריה והא¹¹ רב אחא בר יעקב הוא אמר מצה בזמנ הוה דרבנן
קסבר כל דתקון רבנן בעין דארויריה תיקון לרב ששת ולרב יוסף נמי הא ודאי
כל דתקון רבנן¹² בעין דארויריה תיקון הבי השתה בשלמא הtam מורה ליה
למיכתב¹³ בנונו הוא וכתיב בנונו וזה ש"מ פרט לסוגני הוה דאתא אבל הכא אי לאו
בעבור זה מי לכתוב אלא בעבור מצה ומרור הוה דאתא: לפיקד אנגןינו חיבין:

צג א מ"י פ"ז מס' מ"ה
כלמה :
צג ב ג מ"י פ"ח סס
כלמה :
צגה ד מ"י סס סל' ז
וסמג עזנן מ"ה
טוט"ע ט"ב ס"ק מג
קעטן :
ה מ"י פ"ז מ"ה
פָּלְמָה :

תורה אור השלם

ה. רודוא ליל אשר פסח על
גבינו נבי שאל מנהיגים
בגונדוויאנו מטירים ואות
ישתחוו: שמוט ב' כו

ג. וראו את הצעק אשר
מוציאים ממעיים עוגת
נזרש ממנהרים ולא יכולו
לעוזר להרחקה ובסודה לא
עלשו לתקה: שמוט ב' לט

ד. וקררו את תניין
בעבירה קשה בתמר
בגלגולנים ובכל עבדה
בשדייה את כל בעדרם
אשר יעדוד גדים בפער.

ה. והגדת לבך בימי
הזהיר החזיר ואמר עבור זה
עשפה י' לי באתרי
מנחים: שמוט ג' ח

ו. ואותנו החזיר משך
ובאיון את אנטנו לתה
בלו אה האץ אשר
שבע לאבתנית

דרבים ו' כ

ז. אמרו אל קני עיר
הזהיר והוא היה וורה ואנו

מוסף רשי
מדוחה ליה למכתב
בגנו הוא. סגול ומלוכ
ונשען סול סלקס
צפניכס, ומדכמיב זא,
טמלה נזקען עלי, ולן
סומנו (וועדרין גז).

רביינו חננאל אמר רבנן מזגה ציר להגביה שאומר מזגה זו שנאר אליילן וכו'. וכן אמר ר' יוסי עירין להגביה, אבל כשרנו יוציאו זרך להגביה, מפני שנארה במקודש בשור ואלא כל קושם בחוץ. אמר ר' בר ברא אה בר יעקב סומא אפסול לומר הנזה גודלה.

